

1863-07-16

AFSENDER

Titus Schouw

MODTAGER

Georgia Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Generel kommentar:

Brevet indeholder tre små tegninger.

Se Mappe 5, brev 68.

Afsendersted:

Fremantle, Australien

Omtalte personer:

Titus Schouw

Georgia Skovgaard

Arkivplacering:

Mappe 5 nr. 66

DOKUMENTINDHOLD

Titus Schouw er rejst til Australien. Han befinder sig Fremantle som er en forbryderkoloni.

TRANSSKRIFTION

Mappe 5

Brev nr. 66

Freemantel d 16 de Juli 1863

Kjære G! Naar Du paa Australiens Kort følger langs ned med Vestkysten vil Du finde en Flod af Navn Swanriver; ved dennes Udløb ligger en lille By, Freemantle, der er heg for Øieblikket. Det er en Forbryderkoloni og Halvdelen af Befolkningen bestaar af løsgivne Forbrydere. Nu skal Du ikke frygte for at jeg derfor strax bliver slaaet ihjel. Tvertimod der er maaske ingen Steder hvor man lever sikkrere for Liv og Eiendom end i en Forbryderkoloni. I det Mindste er det et Factum, at der ●2●

her i Colonien findes forholdsvis flere Forbrydere og færre Forbrydelser end noget andet Sted i Vesten. Det er i og for sig ogsaa ganske rimeligt da her naturligvis passes bedre paa end noget som helst andet Sted og Fristelserne ere forholdsvis langt ringere end andre Lande. Een Ting forundrede mig meget da jeg kom i Land. Jeg havde naturligvis ventet hele Byen vrimlede af Militære og Policemænd, og fandt aldeles ingen Soldater og kun ringe Antal af Policemænd. Forbryderne bo i en meget stor Bygning med en høi Muur om, hvor de hver have sin lille Celle om Natten. Om Dagene arbeide

●3●

de enten i forskellige Værksteder, som findes i selve Fængslet, eller udenfor dette ved offentlige Arbeider, Vei o.s.v. De kunne saaledes i deres Fangetid lære hvilket Haandværk de ønske. Her er desuden Skole, Kirke, Hospital o.s.v. De ere fødte meget godt, have gode Klæder, Badestuer, kort sagt behandles i det Hele langt bedre end Soldater og Matroser, som Dickens siger.

Efter et vist Antal Aar tilbragt paa denne Maade faa [de] Tilladelse til at forlade Fængslet, dersom deres Opførsel har været god, og kan nu nedsætte dem i Colonien og arbeide paa egen Haand; men ere endnu for nogle Aar under Politiets Opsyn, inden de blive ganske fri. Den mindste Forbrydelse af de engang Løsladte Fanger straffes med Døden.

●4●

Dog forekommer det mig at være meget mildt og Humant. En Mand har

[overstreget: ?formodentlig] f. Ex. slaaet sin Kone ihjel og kan 6 a 7 Aar efter gaa frit om og gjøre hvad han lyster, gifte sig igjen f. Ex. dersom nogen vil have ham? Ikke at tale om at Behandlinger i Fængslet, naar de opføre dem godt, er saa udmærket, som meget faa af den arbejdende Classe kunne have det udenfor naar de skulle føde Kone og Børn; hvilket godt kunde tænkes at friste Folk til Forbrydelser for paa den Maade at blive forsørget af Staten. Forbrydelser i Fangenskab, selv meget smaa, Ulydighed f. Ex. straffes haardt. Jeg saa Een, som for 28 Dage var sat paa uafbrudt Vand og Brød i et bælgmørkt Hul. Jeg havde ikke troet det muligt, at et Menneske kunde leve saa længe paa den Føde.

●5●

Landet det vil sige den lille Deel af det jeg endnu har seet, behager mig særdeles. Det er saa forskjelligt fra Java som vel er muligt. Men trods at det naturligviis fremkommer fattigt efter en saa yppig Natur, som findes i Troperne, foretrækker jeg dog dette. Man bliver kjed af den Tropiske Natur, sløvet af den uendelige Rigdom. Rimeligviis har Klimaets svækkende Indflydelse sin store Deel heri. Uden nogensinde at føle mig besværet af Heden følte jeg dog tilsidst den sløvende Indflydelse af et tropisk Klima. Man bliver uimodtagelig for Indtryk og ligegyldig; den friske Livsnydelse taber sig. – Fra den brede sandede kyst, hvor de friske klare Bølger vælte sig, hæver Landet sig smukt og jevnt

●6●

afrundede Bakker, af en let Sandjord som hviler paa et Underlag af Kalksteen, dannet af gamle Koraller. Vegetationen her er meget smuk, allehaande lyngagtige og immergrønne Buske, og skjønt det ikke er den rette Tid er her en stor Rigdom af smukke Blomster. En smuk Cypres voxer her langs Kysten, som ligner meget den italienske, men er mere buskagtig. Omtrent 3 engelske Miil ude i Stranden ligger en Række smaa Øer og Klipper, hvor Brænnen fra det store Hav aldrig ophøre, og man kan fra Land see Skummet staa høit i Veiret omkring Klipperne. Omtrent en halv engelsk Miil inde fra Kysten begynder Skovvegetationen. Den dannes navnlig af Gumtræer, som blive store anselige Træer og

●7●

ligne vore Pile meget. Underskoven dannes af allehaande mindre Buske og Smaatræer, alle immergrønne. De [overstreget: t] snurrigste af disse er en Busk med en kort Stamme og Grene aldeles som Paderokken, ingen Blade ; og det saakaldte Græstræ, en rund [udeelt] Stamme, jeg har seet dem indtil 5 Alen høi, paa Toppen af denne en stor Græstot af grovt trekantet Græs. Fra Toppen af en Bakke seer Landet godt ud. Floden der

slynger sig mellem de skovklædte Bredder, bryder den store Eensformighed af Skovtoppene, som sprede sig for Øiet næsten som et Hav i det Uendelige. Inde i Skoven træffer man af og til en aaben Plads bevoxet med Sæd, hvis friske grønne Farve er en behagelig Afvexling for Øiet fra alt det læderagtige, glindsende Løv paa Træerne; her ligger en venlig lille

●8●

Bolig med en indhegnet Frugthave omkring. Lidt derfra møder man Køerne alle med Klokker om Halsen. Jorden er ikke vidre frugtbar her men er udmærket til Kjøkkensager og Frugter. Jeg har her seet den største og smukkeste Blomkaal, man kan tænke sig, ganske almindelig. Det daarlige Exemplar her vilde faa Præmie hjemme paa en Udstilling. Allehaande Europæiske Frugter gro udmærket her, Oranger, Figen, Fersken, navnlig bliver Druen ganske udmærket. Desto værre det er ikke Tiden for Frugt nu. Ogsaa Pisangen eller Tropisk Frugt modnes her. Klimaet er udmærket, en reen klar mild og behagelig Luft, dobbelt forfriskende naar man kommer fra Troperne. Af og til regner det rigtignok temligt stærkt, men sjelden for en lang Tid. ----- Som Du seer har jeg forsøgt paa at tegne lidt af Landet, jeg haaber Du kan se hvad det skal være. Det er Udsigten over Swanriver.

●9●

Der er ingen Nation i hvilken man finder saa mange Gentlemen som i den engelske, selv her i denne lille Afkrog af Verden har jeg truffet flere end i nogen By hjemme i Danmark af samme Størrelse. Navnlig har det været mig paafaldende efter at have været sammen med Hollænderne, som vistnok ere meget brave Mennesker, men langt fra ikke have denne behagelige ugenerte og dog yderst høflige Maade at omgaaes Een paa, som er saa ejendommelig for Englænderen, og findes selv hos forholdsviis temlig Udannede. Han har en behagelig og net Maade at være gjestfri forekommende og hjælpsom uden at blive paatrængende. Han har ikke de Franskes Rigdom paa Høfligheder i Talen; men saa behøver man heller at frygte for, at han som disse efter faa Dages Bekjentskab bliver fidele og kalder Een "min Kjære".

●10●

Eller som Tyskeren, der efter en halv Dags Bekjentskab gjør Een til sin Busenfreund og betroer Een alle hans egne og "das grose deutsche Vaterlands" Sorger og Ulykker. Jo meer jeg lever sammen med Englændere desto bedre synes jeg om dem, og desto fastere bliver den Anskuelse hos mig at det ikke alene er den største, dygtigste og

lykkeligste Nation, men at det tillige er de behageligste Mennesker i Omgang. Ikke at tale om de engelske Damer, som idet mindste efter min Smag ere de smukkeste, sundeste og frem for alt reenligste af alle. Paa Java, hvor Damerne i og for sig vare stygge, gik de om den hele Dag i Nattrøie og Skjørt og saa saa uordentlige, dovne og sløve ud saa man blev ganske ækkel ved dem. Det var en behagelig Forandring at see dem her saa nette og friske, smilende med de sunde røde Læber og visende de smukke hvide Tænder.

●11●

Man sige hvad man vil det er dog altid behageligere og fornøieligere at see paa noget Smukt end paa noget Stygt. Men hvor smuk end en Dame er tiltaler hun mig aldeles ikke dersom hun ikke er net og proper. Af denne Grund behage de franske Damer, jeg har seet, mig aldeles ikke. De mangle aldeles den Friskhed, som kun koldt Vand kan frembringe, [overstreget: ?] [men dette kjender] den Franske Nation i det Hele taget [overstreget: kjender] grumme lidt til. Børnene her er elle struttende af Sundhed og Styrke; de see ud som Kjødpølser, og ligge den hele Dag ude i den fri Natur og rode i Sandet, en i mange Henseender udmærket Opdragelsesmetode. Jeg tænker tidt paa, hvor Englænderne komme vidt og udrette meget med de forholdsviis faa Kundskaber de erhverve i Skolen. Og vi med vore smaa 14 aarige Proffessore udrette ikke mere, om saa meget. ----

●12●

Det er langt bedre at lære lidt og [det] godt end meget og daarligt. Men vi proppe vore ulykkelige Dreng med saa meget, saa selv en godt begavet Dreng, for at [?] det Alt, maa læse meer end han har godt af i Legemlig Henseende. Følgen bliver da at de Fleste enten aldeles forsømme Bogen eller lære alt flygtigt og overfladisk kun for Øieblikket; og det sidste er værre end intet at lære, thi man vænnes derved til en Skjødesløshed som seent eller aldrig taber sig. – Det er snurrtigt, men Folk kunne aldeles ikke fatte hvorfor vi reise heromkring i disse fjerne Lande i stedet for at blive i Europa, som naturligviis staaer som det forjættede Land for alle ude i Colonierne. Der er naturligviis mange snurrige Gisninger i saa Henseende, hvoraf enkelte komme os for Øre af og til, saaledes fortalte en ung og særdeles net og dannet Præst, som er her i Byen, og som i Forbigaaende sagt er den eneste jeg har truffet som har forstaaet hvorfor vi reise, at Folk her mene Knuth har havt en ulykkelig Kjærlighed og reiser for at glemme. Formodentlig er det Damernes Anskuelse.

●13●

De Indfødte her er de lavest staaende af alle Menneskelige Racer jeg har set. Deres magre og tynde, men kraftige Lemmer kunne ikke andet end minde om Aberne. De have det modbydeligste Udseende jeg endnu har seet. Men skulde for resten være godmodige, muntre og lykkelige Folk. Ovenomtalte Præst, som har levet meget blandt dem, og som gjør meget af dem siger at de have et stort Talent for at efterabe alt. De have mange snurrige Skikke. Saaledes gnide de sig ind over hele Legemet, Ansigt og Haar tillige, med Fedt blandet med en rød [bruun] Farve lavet af brændt Leer. Naar en nær Slægtning dør farve de sig næsten ganske sorte, efter nogentid tage de en lysere Farve og tilsidst ende de med en ganske hvid. Til de

●14●

forskjellige Farver høre forskellige Prydelser om Hovedet og Armene af Fjedre. En anden snurrig Skik er den Maade paa hvilken de vise at de gaa paa Frierfødder til at Fruentimmer. De tage nemlig Læggebenet af en Kænguru spidse det til paa den ene Ende og stikker det gennem Næsen. Det morsomste er imidlertid at der mellem disse som alle andre Steder i Verden findes gamle Koner som stifte Partierne mellem de Elskende, og altid føre et Antal af saadanne Kængurebeen med sig som mod en Godtgjørelse overlades til Frieren. Som Arbeidere ere disse Australiere aldeles ubrugelige, og de høre uden Tvivl til de Racer, som snart ville

●15●

uddø, og ere aldeles uskikkede til Culturen. Politiet bruge dem her til at gaa paa Sporet efter undvegne Forbrydere, hvortil de ere udmærkede. Deres Vaaben er af Træ og bestaa af Spyd, Skjold og en Stok til at kaste med, deres Klæder af Kænguruskind. De leve af vilde Frugter og Rødder, hvoraf her findes en stor Mængde, og Fuglevildt, navnlig Kakkaduer, samt Kænguruer naar de kunde faa dem fat. Deres vigtigste Vaaben er den saakaldte [?] eller Boomerang af denne Form (lille tegning af en bommerang) lavet af træ. De kaste den med stor Færdighed efter Fugle eller deres Fjende og kunne godt slaa en Mand død med den. Det mærkeligste er at de kunne kaste den saaledes at den kommer tilbage til dem

●16●

De kaste den ud fra dem omtrent 30 Alen, den gaaer i 3 Cirkelbuer den ene mindre end den anden og falder tilsidst næsten ved Foden af Kasteren. Det seer ganske mærkværdigt ud. Undertiden daler den heelt ned til Jorden og kan da pludseligt reise sig igjen høit op i Luften. Foruden den egentlige store Bue den beskriver, dreier den hele Tiden om sig selv

med en stor Hastighed, hvilket frembringer en Lyd som [Vingeslaget af]
[overstreget: naar] en And.

d. 20de Juli

Om et par Dage reise vi herfra til en Havn paa Sydkysten, King Georges Sound, for derfra at gaa med Dampskib til Melburne. Jeg haaber der at finde Breve fra Dig hvilke jeg længes meget efter. Min bedste Hilsen til Skovgaard og Drengene fra Din hengivne Broder

Jeg forklarer det mig at være
 meget mildt og human. En Mand
 der forsvandt f. Ea. daet sin
 Fædre idyll og den S. i den efter gaa
 frit om og gjøre hvad han Lyder, gifter
 sig igjen f. Ea. derom nogen vil have
 ham? Men at tale om at behandle
 i Tængsel, naar de offer dem godt,
 og saa indvirket, som migst fæ af
 den arvelende Cleide kunne have
 det udenfor saa de skulle føle Thene
 og Børn, hvilket godt kunde tænkes
 at friste Folk til Fortrydelse for paa
 den Maade at blive forsvaret af Staten.
 Fortrydelse i Tængskabet, alle meget
 mere, Ulydighed f. Ea. straf for herit.
 En saa En, som for 28 Dage var det paa
 sig brændt Land og Brød i et halvt dødt Til-
 st. Jeg havde ikke troet det muligt, at et Menneske
 ikke kunde leve saalange paa den Fæde.

Manuskript 2. 10de Juli
 1883.
 SKOVGAARD-MUSEET
 14.359
 Nr. 66
 Madde 5
 Her J. Thorsen paa Antikvaren
 Stort følger langt med med Vestkysten
 vil du finde en Flod af Røen
 Skovsiden, ved den i Hvidt Ligger
 en lille By, Fremadte, der er
 jeg for Giddehøbet. Det er en
 Fortrydelse og Halvdelen af
 Befolkningen bestaar af Løgnere
 Fortrydelse. Vi skal de ikke
 frygte for at jeg derfor strax bliver
 slaet ihjel. Toet indod der er
 maene ingen Hæder hvor man
 lever sikrere for Liv og Eensom
 end i en Fortrydelse. I det
 Mindste er det et Faktum, at der

her i Blomien findes forholdsvis flere
Fotbrydere og færre Fotbryddere end
noget andet Sted i Norden. Det er i
et for sig ogsaa ganske rimeligt
at de her naturligvis passer bedre paa
end noget andet Sted og
Frischeerne ere forholdsvis langt
ringere end andre Lande. En Ting frem
dræde mig meget da jeg kom i den.
Jeg havde naturligvis ventet at
Byen rimende af Miltæver og
Pharmaceut, og fandt alvel ingen
Ladster og kun et ringe Antal af
Pharmaceut. Fotbryddere bo i en
meget stor Bygning med en stor Mængde
over, hvor de have sine Alléer
om Natten. Den daglige arbeide

de enten i forskellige Værksteder, som
findes i selve Tøngsted, eller udfører
dette ved offentlige Arbejder, Værk og s.
De kunne isærlig i deres Tøngsted
have været staaende over de øvrige.
Her er derinde Mørke, Fiske, Tøngsted
o. s. v. De ere jo meget godt, have
gode Mellem, Bødderier, kort sagt alle
er i det hele langt bedre end Ladster
og Mønstre, som Drømmen siger.
Efter at vi havde været her tilbragt paa den
Maade for Tiden til at forlede
Tøngsted, derom deri Gjennem her været
godt, og kan vi nedsette den i
Blomien og arbeide paa egen Haand;
men vi ender jo ogsaa her under
Folkeets Indsigt, indom de blive ganske
fri. Den mindste Fotbrydder af de
engang tilstede Tøngsted stoffet med
Støben.

afgrændte Bakke, af en liden dandjord
som hoier paa et Underlag af Kalksten,
dækket af gamle Torvler. Vegetationen
her er meget sump, allehaande krybstige
og immergrøne Bær, og skønt det
ikke er den rette Tid er der en stor
Mængde af smukke Blomster. Endnu
Cyperi over her langs Thyden, som ligger
meget den italienske, men er mere bær-
agtig. Endnu 2 engelske Myrter inde
i Marken ligger en Bærke smaa Fær og
Tilgysen; hvor Bræmningen fra det
store Flod aldrig opføres, og man
kan fra Land se Skinnest staa
helt i Mørket omkring Tilgysen.
Endnu en halv engelsk Myrte inde
fra Thyden begynder Thorvegetationen.
Den hænger navnlig af Gæmter,
som give store smukke Træer og

lige store Pile meget. Under skoven
danner af allehaande mindre Bærke
og Småtræer, alle immergrøne. Det smukke
dygte af disse er en Bærke med en kort
Stamme og Grenene adskilt som Paskerens,
ingen Bløde; og det saakaldte Gæstet,
en rund Stamme, jeg har set den
indtil i den her, paa Toppen af denne
en stor Gæstet af godt bærket Gæst.
Fra Toppen af en Bærke ser Landet
godt ud. Marken der slanger sig mellem
de skovklædte Bredder, ligesom den store
Landskabs af Skovtyperne, som
spredt sig for Gæstet næsten som et
Flod i det Nordlige. Ende i Skoven
træffer man af og til en aaben Flod
bærket med Løv, hvor friske grønne
Farve er en behagelig Afværg for Øjet
fra det bærketige, glimrende Løv paa
Træerne, der ligger som en liden

Det er langt bedre at læse lidt af det end meget og daarligt. Men at prøve over tillykkelig Dragen med saa meget, som selv en godt begavet Drage, for at lade det alt, som læse mere end han har givet af i de gamle Hænder. Følger bliver da at de Fæst enten alldes frimure Bogen eller læse alt, hvilket og overfladisk kun for Prædikat, og det sidste er næppe end intet at læse, thi man kommer derved til en Hjørdeslæthed som rent eller aldrig tager sig.

Det er temmelig, men Folk kunne allerede ikke læse for sig selv den omfang i disse gamle Bøger istædt for at have i Europa, som naturligtvis staaer som det forfærdelige Land for alle andre i Colonierne.

Der er naturligvis mange smukke Gjenstande i en Hænder, hvoraf enkelte kommer os for fre af og til, særlig de fortælle om mig og enkelte net og den mest Præst, som er den i Aften, og som i Fortællende og i de eneste. De har truffet som den fortællende hof for os reise, at Folk kan se den Hænder har haft en almindelig Fjærlighed og reiser for at komme. Formentlig er det den mest Hænder.

Der er mange Bøger i hvilken man finder ^{14. 559} mange Bøger som i den engelske, der er i denne Bøger af Vorden har jeg truffet flere end i nogen By i Europa i den mest af samme Hænder. Nærlig har det været mig, som faldende efter at have været sammen med Hollænderne, som vistnok de meget have Hænder, men længe ikke har den Hænder, ingenierte og dog yderst højlig. Hænder at man ser den, som er den samme som den i Englanden, og finder den har fortællende i den Hænder. Man har en betagelig og net Hænder at være givet for Hænder og Hænder uden at blive Hænder.

Man har ikke de Hænder Bøger som Hænder i Tiden, men saa Hænder man heller, at Hænder for at den som Hænder efter Hænder Hænder Hænder og Hænder den Hænder.

Eller som Tydskeren, der ofte en halv Eng-
Bejant sket gjør En til sin Bæstefæder
og betror En alle hans egne og "des gamle
deutsche Vaterland" Sorgen og Belysket.

Ja naar jeg lever sammen med Englands
dele, bære siges jeg om dem, og det er paa
Klæder den Læstetale, der mig at det blev
slægt er den største, tyggete og lykket
Nation, men at det vilde er de blage-
lygte Mærkeske i Angang.

Ikke at tale om de engelske Bæver,
som stændende efter min Ansag, er de
smukkeste, smukkeste og frem for alle
reventet af alle. De Bæver, hvor Bæver
i og for sig selv stikker, gik de om den hele
Eng: Nationen og Tydsk og alle saa nordlige
danne og store id saa man blev ganske
vædet ved dem. Det var en Belysket
Forendring at se dem her saa nette og
friske, smulede med de smukke røde
Læber og stændte de smukke hvide Tænder.

Men siges hvad man vil, det er dog
altid behagelige og forvædligere at se
paa noget smukt end paa noget tygt.
Men hvor smukt end en Bæver er, bliver
hans mig allesteds i den anden him ikke
er net og proper. Af denne Bæver Belysket
de gamle Bæver, jeg her net, mig
alligevel ikke. De mangle allesteds den
Friskehed, som Bæver Belysket Bæver
frambringe, ~~og~~ ^{men} den Friske Nation
i det hele tegt ~~og~~ ^{gennem} gennemsigtigt
stet. Bæverne her er alle stændende
af Smidhed og Tydsk, de er net som
Tydsk, og Bæver den hele Eng, ikke
i den fri Natur og røde i Landet, som
i mange Tausender ind i den Belysket
gennem metode. Lykkelig stik paa, hvor
Englands Bæver kommer godt og net
meget med de forholdene paa Tydsk
de er Bæver i England. Og er med sig
saa Bæver Tydsk Belysket ikke
mere, om saa meget.

De kaste den ud fra dem outrent so
Aften, den gæst i Sirkelkæden den ene
minde end den anden og falder blinde
næsten ved Foden af Masten. Det ses
ganske markendeligt ind. Medbrøden
delt den helt ned til Torden og
kan de fuldstændigt velse sig i en kist
op i Loftet. Foruden den egentlige store
Bænk den bekjendte, bliver den hele Tiden
om sig selv med stor Hastighed, hvilket
fraktes og dog som naar en Bænk.

D. 20de Feb.

Om et Par Uger rejser vi herfra til en
Therm på Lyngby, Tving Jørgen Land, for
derfra at gaa ned Langelands til Møllerne.
Lige kaster der af fine Breve fra Sj.
både jeg længe meget efter. Min datter
stiller til Morgaard og Arsgaard fra
den gamle Bænk.

IV.
De Indfølelser de levende stammer
af alle Menninges Aars og der
sæt. Deres magre og tynde, men
kraftige Aarsmer kunne ikke andet end
minde om Aarsmer. De har det med.
Fyldigste Hvidende jeg endnu har set. Der
skikke forresten være godmodige, smukke
og lyse. Deres talte Prest, som
har levet meget iblandt dem, og som
gjør meget af dem siger at de have
et stort Talent for at efterlade alt. De
have mange smukke Hæder. Hele
siden de sig ind over hele Aarsmer, som og
Hæder, tillyse, med den Hæder med en
indfærd levet af Aarsmer. Deres
en man Hædering der for de sig
næsten ganske alle, ofte noget i de
de en Aarsmer Tænder og blinde end
de med en ganske Bænk. Til de

forskjellige Tænder hore forskjellige
Typer, som Nordet og Borneo af Tyder.
En anden iuerrig Hæik er den Maade
paa hvilken de vise at de gaa paa
Friesfiden til et Frientumme. De
tage nemlig Aggebaet af en Hængsle
gjennem den ene Ende og
stikker det gjennem Neuen. Det normale
er imidlertid at der mellem Liden
som alle andre Liden i Norden findes
gamle Tænder som stiftet Partisaner mellem
de Elskende, og altid for et Antal af
sædvanne Hængsler med sig som
med en Gidsjælve overledes til Færd.
Som Arbejdet er det Hæikation
altids iuerrig, og de hore inden
Tid til de Riser som snart ville

indvi, og ere altids iuerrig til Culturen.
Politik bringer dem her til at gaa paa
Sporet efter iuerrig Tyder, hvorefter
de end iuerrig. Deres Maade er
af Tra og Læder af Tyder Tyder og
en Tid til at kaste med, deri Maade af
Hængsler. De leve af vilde Frugter
og Rødder, hvorefter der findes en stor Maade
og Tyder, navnlig Tyder, samt
Hængsler naar de kunde paa den Tid.
Deres vigtigste Maade er den enkelte
Tid eller Borneo af denne Form
af Tyder. De kaste den med
en Tyder eller Tyder eller deres
Tyder og kunde godt kaste en Maade
Tid med den. Det mærkeligste er
at de kunde kaste den saaledes at
den kommer tilbage til dem.